

Livet EN SANG FRA

JULEAFTEN

i

SKT. NIKOLAI KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

SUNDHEDSSTYRELSEN

Sikken voldsom trængsel

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træ'r og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk dem bare: under indkøbspris.
Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare: under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.
Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød,
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

Du som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at - før jeg dør -
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, thi den er falsk og hul,
rør blot ikke ved min gamle jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul.

Tekst: Peter Faber, 1848

Melodi: ?

Nu tændes tusind julelys

Nu tændes tusind julelys
på jorden mørk og rund,
og tusind stjerner stråler smukt
på himlens dybblå grund.

Og over by og land i nat
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist
vor frelser og vor Gud.

Du stjerne over Betlehem
oh, lad dit milde lys
oplyse alt med håb og fred,
så kærligheden ses.

Lad hvert et hjerte, koldt og mørkt,
se strålen mild og blid,
en stråle af Guds kærlighed
i signed juletid.

Tekst: Emmy Köhler, Oversættelse: Linda Lehun. Musik: Emmy Köhler

Børn og voksne i kærlig krans

Børn og voksne i kærlig krans
rundt omkring træet vandre
alt under lysenes festlige glans
hånd i hånd med hverandre.

Ak! om vi kunne føre enhver,
som er forladt og ene,
ind under lysenes rigdom her
under de grønklædte grene.

Ak! om vi kunne med barnetro
fylde de hjerter, som græde!
så at de følte barnefro
julens velsignede glæde...

Tekst: Elith Reumert, omkring 1899

Melodi: J. P. E. Hartmann

Sangen hører til skuespillet *Nøddebo Præstegård*, som havde premiere på det Kongelige Teater omkring 1900, og som er baseret på Henrik Scharlings fortælling *Ved nytårstide i Nøddebo Præstegård*.

Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangivlig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Tekst: Mogens Lorentzen (1939)
Musik: Egil Harder (1940)

Højt fra træets grønne top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så proPERT syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?

Børn, nu er jeg blevet træt,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Tekst: Peter Faber, 1848

Melodi: E. Horneman

Nu´ det jul igen

Nu´ det jul igen,
og nu´ det jul igen,
og julen varer li´ til påske.
Nej det´ ikke sandt,
nej det´ ikke sandt,
for ind imellem kommer fasten

Nu´ det jul igen,
og nu´ det jul igen,
og julen varer li´ til påske.
Nej det´ ikke sandt,
nej det´ ikke sandt,
for ind imellem kommer fasten

Tekst: Ukendt

Musik: Ukendt

Kender I den om Rudolf

Der er dådyr og rådyr
og tusinde smådyr.
Elsdyr og pelsdyr
og så er der todde'r!
Men min øjsten,
det var Rudolf, som var en ren:

Kender I den om Rudolf,
Rudolf med den røde tud.
Han var et gammelt rensdyr,
som så højst mærkværdig ud.
Alle de andre rensdyr
lo, så Rudolf han blev flov
over sin røde næse,
det var ikke spor af sjov!

Men en tåget julenat
julenissen skreg:
"Jeg kan ikke finde vej,
Rudolf, kom og lys for mig!"
Og I kan tro, at Rudolfs
næse lyste som et fyr!
Skål for de røde næser!
Dejligt juleeventyr!

Men en tåget julenat
julenissen skreg:
"Jeg kan ikke finde vej,
Rudolf, kom og lys for mig!"
Og I kan tro, at Rudolfs
næse lyste som et fyr!
Skål for de røde næser!
Dejligt juleeventyr!

Jeg så julemanden

kysse mor

Julen kommer førend vi ved
Lille Peter gemmer på en
julehemmelighed
men lidt må han fortælle,
sådan er jo nemlig børn
og derfor hvisker Peter til sin
gamle teddybjørn:

Jeg så julemanden kysse mor
i går aftes i den mørke gang
Jeg var selv lagt i seng
som en artig lille dreng
men døren stod på klem
og ud af dynerne jeg sprang:
Så, så jeg julemanden kysse
mor!
Hun blev ikke vred, nej ikke
spor,
men ih, hvor far dog havde
leet
hvis han havde stået og set
julemanden sådan kysse mor!

Længe stod de sammen, de to
mor trak ned i julemandens
vams, imens hun lo
hun sag' han var ukendelig,
men sikke noget præk
jeg kendte ham da lige med
det samme på hans skæg.

Jeg så julemanden kysse mor
i går aftes i den mørke gang
Jeg var selv lagt i seng
som en artig lille dreng
men døren stod på klem
og ud af dynerne jeg sprang:
Så, så jeg julemanden kysse
mor!
Hun blev ikke vred, nej ikke
spor,
men ih, hvor far dog havde
leet
hvis han havde stået og set
julemanden sådan kysse mor!

*Tommy Connor/Susanne
Palsbo*

Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlige blandt os de går,
- lønlige blandt os de går!-

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
- evig er englenes sang.-

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
- salig er englenes sang.-

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
- fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Tekst: B. S. Ingemann, 1850

Melodi: Fr. Gruber, 1818

